

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

ערוצמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

נהר דיטור דנגיד וכפיק ולאסתחאה חנון וכו' עכ"ל ודרך
 רנו דיטור צניונו ע"ר : וזוה יל"פ כחן חתן לו ולא ירע
 לצדך צחקך לו כי בגלל הדבר הזה יצרכך ד' בכל ועשה ידיך
 וי"א נחמו פשענו ונורינו אחת לא סלחת נחמו כלל אלנף
 לא שוננו אחת צריח עלנוא דדכורא לכן "אחת לא סלחת
 אזל אי שונר הצריח הולך עמו סס אחיה לעוורו וכל נוק
 וכן העולם הבא הוא וזה רנונו לטוויי שבטווייט ע"ד הסס
 הידוע "אז צו "גה ג"פ ח' והענין כי צללס חלתיס עשה אח
 האדם וע"י הלבוש שבצרחו לצחינת כר"ן צקיד צטלוס אחיות
 ונלבוש והוא חוננו וכשונת שדי הצניס כי ע"י ועשה
 ודיצור וכוכה כארנת ג' ונלבוסיס לג' חלקי הספשות וזו
 הללס חלתיס יוסלס צהיות כל חלקיו יחד צולבוסי צחינת
 כר"ן וזו ידצק האדם צקונו להתקצז אל וקור הספע
 העליון להיות כהגדל צו אור הנוקף ויס לכיון צריח צווייט
 צטלס פעוויס צו זכרינו צו לעוזה ופקדנו צו לצוכה
 והוסיעני צו לחייס טוביס והוא טוב לזכרון והוא וכו"ן
 לשם הכ"ל : וע"ד הפסע ונלינו ג' צוקורה אז חשכיל אז
 הלליח אז יסנתי וכחצו האחרוסיס ז"ל דהייס נחלק לשלטה
 חלקיס כל חלק שוונה שעות : שליש ללימוד שליש לנשא
 וחתן שליש לטינה והוא אז חשכיל אז צניונו ח' להשכיל
 צחורה וכונין אז הלליח לנו"ו וכונין אז לטינה וזה
 שאווריס זכרינו צו לעוזה צניונו שוונה : לעוזה היינו
 להלמוד כי החורה נקראה טוב לקח טוב וכונין צו לצרכה
 היינו לצרכה ונשא ונתן וכונין צו לחייס היינו צחינת
 טינה כדליתא צוה"ק שהכשונה עולה לנעלה ונושכת הייס
 נחזר לדברינו צענין הפרכסיס שהפרכס הנוקטין עלמו זוכה
 לנעלה כפלאה כאווריס ז"ל (נו"ק ע"ז) יוסצ צצבת החכמוני
 יוסצ צצבת צשעה וכי החכמוני חונר הקצ"ה לדוד הויל
 והשפלת עלנוך חתא כונוני שאכי גוזר גזירה וחתה ונצטלה
 כו' ע"כ וכן חוננו ז"ל (סנהדרין פ' חלק) חונר ר' אלעזר
 כל פרכס שונתיג אח הליצור צנתח זוכה ונוכתיגס לעוזה צ
 שנחנר כי ורחווס יכגס ועל ונצעי ויס יסלס וכי ע"כ :
 וכבר ידעה כי שונס ונוכיח עליהס כי אס יזכו אז יחרווס
 לנעלה לנעלה ונולת נטיחיס ירנוו לזה לטון החנשלות
 וצחיפוך יהא כלה כעצ וכעטן ונולת נטיחיס ירנוו לזה :
 ונלטון עכניס כונו נטיחיס ורוח וגסס חין וחוננו ז"ל [יונא
 ע"ד] חונר ר' שנואל צר כחוננו חונר ר' יוכנן ונן סיורד
 להס לישראל צצוקר צצוקר והוריד להס חכניס טווצת
 ונורנליות שנחונר והנטיחיס הציחו וגו' ונחא נטיחיס ונוש
 וכי"א נטיחיס ורוח וגסס חין וכי ע"כ וקיוון לידע
 הונחגאה הוא שונקחיר עכייכו ועסקיו והנהגתו עפני
 הליצור וחינו רולה להראות להס חשצון ונפקד כל דבר
 ודבר : וזוה גורס לער גדול להליצור שאינס יודעיס אחס
 עד ונה וגורס להס שיחשדוהו וכל זה גורס להס שהס קעני
 חוננה כי אס היו צעחונס צד' אז היה פרנכתס לנעלה
 עשהצב ונא היו נהניס ונשל לצור ע"ד שפירס הרב הלדיק
 וכו' ר' **מענדילי** פרינוסקלחיר ז"ל הקציר להעס

שיחוינו צד' שיונין להס פרנכתס והוא גנורא ערובת
 (עכ"ס פ' א') ופעשה אדם כדני היס ונה דניס טציס כ
 הגדול ונחזירו צולע אח חזירו כך האדם : ולכאורה כח
 דהרב הגדול רודף אחר דג הקטן לצלעו : ולפ"ז ונהחתי
 שהגב הקטן צורח והגדול רודף אחריו וזו אחוריו של
 הקטן כגד פני הגדול וכצולעו ונהחתי להיות כוולא הקטן
 צחוק הגדול זכצ לצד זכצ ורשע לצד רשע ולאחתי רוחיס
 צחוס שהנייד כוולא הקטן צחוק הגדול הרשע של ה
 לצד זכצ של הגדול וזה כחחא שהקטן הולך צרחשו כג
 הרשע של הגדול והגדול צולעו הרי שהקטן הולך ונעלה
 לתוך פי הגדול כי הקצ"ה ונווינו לפרנכת הגדול וזה כחחא
 גדל השגחת הצורה צ"ה יח"ש שונונין פרנכת צרוותו וכו'
 ונלינו כגנורא [צ"ב] טרג אחד חקוק צקרט שהולך לפעוויס
 דליתן עכ"ל : ואס הוא ונגדולי חוננה וצטחונר צד' אז
 חינו ונחגאה על הליצור ארצת ונקטין עלמו ועושה דצרי
 צאחגליח וצפרהקיל ופורע פרעות צפני העס כי ויי לג
 גדול ונושה רציו ע"ה צשעה גנור ונלככת הוסכך כח
 חשצון ונפקד וכל דבר וכה"א חלה פקודי הנושכך ונח
 ככדי שלא יסדוהו חיו ועליו הוא חונר השצח הגדול
 צצנדולות והאיס ושה עניו ונחוד וגו' וז"ל הנוקרה ורשע
 יהיה פרוע פ"י הליצור אשר ראשו ונוכתיגס יהי פרוע
 היינו טיעשה כל דצריו צאחגלייח ונלטון כי פרועה חת
 וכונו ופרע אח ראש האשה :

ו"ד

הנודרש צפתיחה דליתיה רציו ר' אלכסנדר
 פתח והלרוע אשר צו הסגע וגו' והלרוע זה צו
 הנוקדש : אשר צו הסגע זו ע"ז שונונחא כנגע שכל
 ויחללו אח ונקדשו ויעוונות : צדיו יהיו פרוניס חלו צד
 כהונה : וראשו יהיה פרוע הוא שכלונר ויגל אח ונק
 יסודא גלי דכסיא וכי ופי' הערוך סדוכסיס והסריס וזה
 וראשו כוונר הראסיס טצחס : ודרש ונושך ונלטון כסי
 ונדן ע"ש וכי) :

ו"ה

צחינת הנוקטין עלמו ונתן חשצון להליצור אז
 ונגדל וראשו צשוניס פ"י יכס להיות כהגדל ולהיות
 ראשו וגייע עד לטוויס : אזל וראשו וגייע השווינוס היינו
 זה הראש והנוכתיג טגצה דעתו ונחגאה על הליצור וננצת
 עלמו עד לטוויס אז וראשו לעצ יגיע פ"י יהיה כלה כעצ
 וכעטן וצחוסך ילך וכחוסך יהי' טונו ונכוסה רח"ל לכן יתן
 הפרכס אל לצו ויקטין אח עלמו ויכס לרצ טוב :

מצורע

וציה

הכסן וגו' ועץ ארו וסני חולעת ואוצ ונוור
 ונהרצ הלדיק וכי' **מאפשא** כ"י לנה היה
 לריך להציח עץ ארו וסני חולעת ואוצ : אוצ לרנון שיטפיל
 עלמו כאוצ כפרט"י ז"ל : חונס סהיה לריך גס ארו להגבי
 עלמו לנולי דשוניא ע"ד ויגזה לצו צדרי ד' ואוצ להשפיל
 עלמו לנולי דעלונא : חונס לריך צזה חוט הנושקל להכריע
 צנושקל

בנושקל כונה ונהגזרות לעבודת ד' וכונה ונהספלות לזוילי
דעלמא כמו חוט הלשון של הנושקל ששוקל צו שרד' לעמוד
באולמט של להכריע לבחן ולבחן אפילו כחוט השערה ולא
רננו סמני תולעת שהביא עסאחרו ואזוב עכ"ל :

בנגע

כראה לי צדית וגו' כי צעה"ט ז"ל צ' בנזקרה
הכא ונרחוק ד' כראה לי זהו שאמרו ז"ל אפילו
היה זבקי בנגעים לא יאמר כגע אלף כנגע וזהו נרחוק
כראה שיקרא הדבר נרחוק לא יפסיק לומר נגע עכ"ל
ויתכן עוד לרנוז לדבריהם ז"ל צזה"ק פ' ויבט ר"ח ת"ח
בזוה"א דבר נט אזיל ליעינא נעירו דקצ"ה תדיר לגביה ולא
יכול ק"ח לסלעא עליה והאי רע אחכאי קנייה וכיון
נעירו דקצ"ה אחעציר ויניח בגין דהיה אחדצק ברע
דין ההוא רע כיון דחמי וכי ע"כ והכלל נודי לא ילא
הרעות ח"ו ע"ד אומר ונאחו לא הלח הרעות והטוב
דברכו בנ"ח לפרט עפ"י דבריהם ז"ל בנדרש עקב פ"ג
דיוס שרלה בלעס לקלל את ישראל ויהפך ד' את הקללה
לברכה ונאז ועד ימות הנוסיה שעה"ד להגלות צ"ב כחצטו
הברכות ונעין הקללות ולא ירד על לברכה רק הכל ונלוצ
הוא נפסי הקיערונים שלא יתקאלו אונס כאשר זכר ישראל
תשועון אל ונלות ד' צציהת ונשיחו צ"ב און יהא נורק
והפסעו הברכות ונהקללות ולא יהא רק עוב לא ונלחלה
יהא ונאחו לא הלח הרעות והטוב ונערוצ רק כולו עוב
רוח הטוואה יעבור ון הארץ וזהו יהא הברכות בלי
הם לבוט ע"ד ולא יכפך עוד והיו עיניך רואות את נוריק
ד"ז ב"ח הרב הלדוק וכו' **משיפשוהו** ז"ל
אמר ראה חכמי טותן לפיכס היום צרכה וקללה את
צרכה אשר תשועון גו ושיעור הכחוצ עז"ה חכמי
הן לפיכס היום צעולם השפל הזה צרכה וקללה פ'
כל ונעירצ עוב ורע : אונס את הברכה להיותו לא
נלחלה לא יהא רק צאס אשר תשועון אל ונלית וגו'
ב"ל הקדוש הדין לרצונו טהכלל ונאחו לא הלח הרעות
יו אלף הרע צא לאד"ה ונקיצתו ונחנות עלמו ונעויתו
לברט וגורם הקתר פנים שלועלה כציכול ונחנות הקתר
הרחוק שנקתיר וסירחוק ד' ועליו אז ונלילא הדיכס
לעגים עליו צ"ו ונעשה וננגע ביקורי חלואים רח"ל
יהא נרחוק ד' כראה לי פ"י כסח"ו ד' נרחוק וצבחיכת
קתר פנים וננוי וזהו דייק אומר ונרחוק ד' כראה לי :
דייקא כלומר צבצילי שאני צעלמי הסכרתי והזונתי
זתו התיק אז כנגע כראה לי כראה ונלילא פ' שנווילא
פול ביד האדם הצליעל רח"ל כי הנוזקים נקראים נגעי
כי אדם כו"ס צזה"ק פ' צראקית ק"ז ת"ח ונה כתיב
שלמה והוכחתי צצטו חכסים וצנגעי צני אדם וגומר
שנואל צ' י"ז) ונאז כנגעי צני אדם חילין אינין וזיקים
ט' עכ"ל : או יאמר כיון דאתרחיק צ"ב ונקצ"ה ואזיל
קטר שנואלא אי קחאז ברונים ונענאין אותו צנוואת
קרי ח"ו וזהו כנגעי צני אדם וננס וז"א כנגע כראה לי לא

אמר כגע אלף כנגע דהס רק דמיון צעלמא דמהספין
לדיוקא דב"כ ונחחוננוין ויניח ואלדין כאומר שס צזה"ק דף
כ"ד ע"ש * ולכן הכחוצ הזה נרנוז שיתן חסי אל לבן שלח
ינרוס לעלמו התיק ח"ו וישמור עלמו צריאח כפשו להקצר
אל שורס הקדושה וזהו ילך לבטח :

ואחר

כן יצא הכהן וגו' כי צעה"ט ז"ל צ' בנזקרה
ואחר כן יצא הכהן ואחר כן הצא אליה ובעלתה
כמו הכא שפסקה כלים נאים שלא יעוואו חף החס נמי
לריכה להסיר כלים הנאים וועליה כדי שתתגבה צעימו
ולא יעוואו זה עכ"ל * ויתכן עוד לרנוז לגלות הוור הזה
שהעכו"ם לישראל צחיכת לרעת וז"א צום טיהרתו שטיהרו
ישראל ונעסיסה והוצא אל הכהן דא קוצ"ה כאומרם ז"ל
וגמר אומר אחר כן יצא הכהן היינו זנון הגאולה הנקווה
צ"ב ויחגלה אור הצורא צ"ה עלינו אז הצורא אליה ובעלתה
ע"ד והיה צועלך עושך ולא יצעלך זרים ורחקו ונלעדיך
וצום ההוא תקראו לי חסי אמן כ"ר צ"ב :

וברי

חרט אשר יגע צו הזב יסצר וכל כלי עץ יטעף
צוים וכי יטהר הזב מוצבו וספר לו טבעת ימים
לטהרתו וכצב בגדיו ורחץ צטרו צוים חיים וטהר וגו' כודע
ונדברי הזוהר הקדוש עם הארץ צהוה חיקרי ולהס היליאר
שופעין ונדבר קל ונקיחם והס ניקיחם לו ונקלות דעתן
ונשאי"כ התי"ח טהס ירמי צוים ודחלי חעאה להס לריך
היליאר להתגבצ ולעשות עלמו כיכר עוב ונוראה להס
נענות ונזיפות ונפ"ח כי חס היה ונקיחם להדיח קום
ועצור עצירה פלוגי נוי פחי יקור לנשועתו ולשמוע דברו
ולחפיל את עלמו לסאול חחית ח"ו הלח הס וליחיס
תורה ונלות וידעיס גדול האיקור והפנס עד היכן ונניע
וכבר ידעת טע"ה כנשל לכלי חרק שלח היה פקילו
ונחלצתו בקודס צעה הזיווג כאומרם ז"ל ועליהם כאמר
חרור שוכב עם כל צהוה ועוד טהס ונגושוים ונסול לחרק
הכצבר ונשאי"כ הלדיקים גס צמיתס קריים חיים ונכשלו
לכלי עץ ע"ד אומרם היס צה עץ וגו' ואומר חכומי ז"ל
הכוונה חס יס צה לדיק ונאן הדור וגס כללות ישראל נמשל
לעץ כנ"ש כי כינוי העץ ינוי ענוי וז"א וכלי חרק היינו
ההונויים אשר יגע צו הזב יעווא פ"י תיכף וניד כשיגיע
צהס הזב הוא היליאר שנועווא כוז וניד הן כעוואים וקוועי
לו ומוקיחם לו וציגיעה צעלמא ונעווא להס ואין לריך
לעירחה יחירה ותיכף יסצר חלל וכל כלי עץ חלו סח"ה
יטעף צוים חפסו כ"ח על ידי נויס זה התורה שנושל למוס
כמו שכתוב הוי כל לוא לכו למוס * וע"ד שאמר הרב
הלדיק וכו' ר' **ברוך** ז"ל זאת התורה לעולה ולנחכה
ולפענוים ולחטאת ולאסס עכ"ל *

או יאמר

שוטף אותם צוים היינו שונפתה אותו
ונגדילו ונגציהו ונכסיס בלצו גצות ואומר
לו כוה גדול צח"רי תורה אתה ואין כנוך וצזה ונעצרו
מונלות ד' עדי"ו מלא ונליאה אומר לו אין כבוד להחזיר
סאצידה

יב

האזינה ועליך לאמר וסחעלמת וכדומה שמשעבדו ומולת
ד' מעט מעט וזהו שטוף אותם במים היינו בהחיה :

או יאמר

עפ"י דאיתא בכתבי האר"י ז"ל כל ונה
שחולל בדברי הראשונים תוכחות על עון
סיגופים ויסקרים קשים כו' לא חכמו חלל לנו שאין עוללו
בתורה אצלנו שחורטו אומנתו ויודע דעת דרך ד' זאת הוא
תקנתו לא יחליש ולא יתבעל מלימודו וכו' ע"כ הרי דתי
תורתו ונתיבתו וזהו שטוף ועוצר ונמנו עומו ומעמחו משא"כ
ע"כ בהנה איקרי הם לריבים לשצר גופם צוא"ד לטהר
כחמיהם וז"ל וכלי חרס היינו ע"ה ישצר כלומר לר"ך שציהם
לשצר את גופו ואין לו טהרה כי אם בשצירת גופו אצל וכל
כלי עץ זה הטיח ישטוף במים פ"י ישטוף ויטהר עלמו במים
היינו בתורתו וגמר אומר וכי יטהר הזב ויזבז וספר לו
שצעת ימים לטהרתו וכצ"כ בדב"ו ורחץ גפרו במים חיים
וטהר יוצן עפ"י דציהם ז"ל צוא"ר הקדוש פ' תרומה בכל
לצדק דאינו חרין יל"ע ויל"ה"ר וכו' ואי תימא ציל"ה"ר א"ך
יכול צ"כ למרחם ליה דהא יל"ה"ר ונקטרגא איהו דלא יקרב
ז"כ וכו' דא איהו פולחניה דקצ"ה יתיר כד ה"ל יל"ר ה"ע
אחכפ"ו ליה וכו' דא איהו החונל דקצ"ה בגין דידע לקרבא
לה"ה"ר יל"ה"ר לפולחנא דקצ"ה וכו' עכ"ל הר"ח לדעת
דהלד"ק ישעול צונעטו ותמויות דרכיו וצלדקתו ישעול
להכניע יל"ה"ר ועשה ויל"ה"ר יל"ע ומעמחו טהור ועיבד
בשניהם להקצ"ה ואז החעלה יקרא דקצ"ה ועושה נחת רוח
ליולדו בלימודו כי כל זמן שסכלב נקשר צו ח"ו ויש צו
גופיות ח"ה לו לעלות בית אל הרומה ודצ"ו צו"ה לפרס
צוה אומרו לעשות רלוך אלהי וחירתך בחוק וע"י כי
טדע דצ"י הרצ וכו' ר' זאב וקטרעטין ז"ל נצ"ו צ"ה צ"ה
המשכה התקן עלמך ללמוד תורה כו' וכל מעשך יהיו לט"ס
עדי"ו כשארס רולה לעקור דירתו מעירו לעיר אחרת כשאין
חייב לשום אדם אין מעכב אותו אונס אם הוא חייב לאדם
אדם אז אין ונתיים אותו ומעקלים אותו עד שיפרע חובותיו
כן הדבר כשאנו אדוק בתורה הגשמיית אזי כשצ"ה לעבוד
ד' הן בתורה הן בתפלה אין לו שום ונתיים ונתיים צלצל
דעתו צונחצות זרות ואפשר לו להגיע לכל ועל"ת רוחניות
משא"כ אם הוא נוקטר בתורה הגשמיית עם החילוכים אז
הוא להם כנו הצע"ה וכשצ"ה לעבוד איהו עצודה ח"כ
מצלצלין אותו ואין ונתיין אותו ולא יכול להגיע לשום מעל"ת
רוחני וסיהים לו כשמה דאלי"ת והיא אומרו שחקן עלמך
ללמוד תורה פ"י שיהיה לך חיקון צעלמויות שלך ע"ד ותהי
עוונתם על עלמונתם כדי ללמוד תורה וצוה יהי החיקון
לז"ה וכל מעשך אפילו הגשמיים יהיה לט"ס וצוה לא יהיה לך
שום ונתיים ויהיו לך חיקון ללמוד תורה עכ"ל (ואפ"ל אומרו
גול אל ד' מעשך ויכונו ומחצותך כי אם אפילו מעשך
הגשמיים הם לך אז מויל"ה יכונו ומחצותך שלא יערידוהו
מחילוכים צונחצות זרות רח"ל רק הלך ילך צ"ה השופע עליו

צלי ונוכע וצוה אפ"ל קסיות הגמרא (ר"ה פרק ח) ר'
הוא רמי כתיב לדיק ד' בכל דרכיו וכתוב וחסיד בכל מעשיו
ומשני בתחלה לדיק ולבסוף חסיד וכו' ע"כ ויכולין לפרש
עד"ו כי בתחלת הליכה של האדם הוא צנח"ס לדיק ואז ד'
בכל דרכיו היינו דרכי התורה שלו כי דרך היינו תורה
כאומרו דרכי דרכי טעם וגו' ואח"כ כשצוה יתיר וצ"ה
למדריגת חסיד אז ד' בכל מעשיו אפילו צונעסה הגשמיית
חשו דציהם ז"ל בתחלה לדיק ולבסוף חסיד) כי הקו"ה
של אמת צעה שהוא בדרך הוא ומלמ"ס כד"י שיהא לו חעמ"ס
אומית צו"ה לציו"ה קצ"ב לשולחני ובאופן קו"ה של שוק
ומצ"ו בדרך דק"ס הוא עוקר תאוותו ובט"ו לציו"ה חל"ה
בשצרון ומחכים ורוב הצע"ה הצ"ה לטב"ו כן דרך הל"ה
צ"ה ומלמ"ס וכל עין השקחתו לעולם שבו"ו חרוך וע"ו וצ"ה
לדיק ח"כ לשוצע נפשו ולא כן הרשעים ווי להו ווי לכשנתיים
יאצדו ונתחות כל ארע"ה ולדיק כחומר יפרח וז"ל לעשות רלוך
אלהי חפלתו היינו אפילו צע"ה גשמיית וצו"ה רלוך ק"ה
כדי שחורתך יהיו בחוק ונע"י ולא יהיה לי שום ונתיים וצ"ה
החילוכים שהם הצע"ה ואז כשפירש עלמו ומחאות הגשמיית
יוצחק ויערצ לו עבודת ד' כנפ"ה ל"ך ע"ד ונה יפ"ת וצ"ה
נעמ"ה אהנה צעמ"ס וצ"ה השל"ה הקדוש צע"ה האומית
ד"ך פ' הפסוק ומצ"ה את ישראל ונה ונא"ד הם יפ"ס ונע"ו
צעי"ה אלהים שגומ"ס אהנה ומח"י מוכח הצעמ"ס דהיינו
כשנכצ"ד שצות וימים טובים ונוקיים מלוח פרי"ו על כל
וקצ"ל שר טוב והקצ"ה אהנו צב"ל זה וזה וד"ה כע"ו
כי שר טוב שאדם וקצ"ל צע"ה הנולות שצ"ה לו צו"ה
וצעמ"ל אין זה וכן החי"ה אצל ונה שאח"ה ונוקיים אהנה צע"ה
ונ"ה שהם חעמ"ס זהו וד"ה וון הנע"ו והיפ"ה (ודג"ה
צו"ה כע"ו זה על פסוק ואכלתם אכול וצצ"ה והלל"ה את
שם ד' אלהיכם אשר עשה עמכם להפלי"ה) ד"ה שצ"ה
פירוש אחר להיפ"ך ונה יפ"ת ונה נע"ו אהנה צעמ"ס
פ"י ונה יפ"ת ונה נע"ו צוה שאח"ה אהנה להקצ"ה ופוק
אח"ה ומחמ"ס שלך עד"ו פוק ונא"כ הנע"ה והי"ך
לצ"ה"ד כו' עכ"ל ואפ"ל עפ"י דציהם ז"ל סעודה שהא"ך
ומנה ונשך ידך הימנה חשו פוק ומחמ"ס צע"ה אהנה
הקצ"ה :

או יאמר

צעה האכילה אינו נכ"ו להנחל גופו
אם לשם שמים חה היה דרך רצו"ה הקדוש
שוקף עשר אלצעותיו ואמר גלוי ויודע לפס"ך שלא כה"ה
אפילו צלצ"ע קטנה שלי וזהו נוקיים אהנה הקצ"ה צצ"ה
ונעשה הגשמיים ומחמ"ס כצ"ה הקדוש הכ"ל וצ"ה דג"ה
בפסוק כי ישר דצ"ר ד' וכל נעשהו צאמ"ה כו' וני שר"ה
לילך צ"ה וצמי"ו דצ"ר ד' היינו בתורה שלא יהיה לו
שום צלצל ומחמ"ס אז וכל נעשהו צאמ"ה פ"י יתק'
עלמו חלה לראות שיהיו כל נעשהו הגשמיים הכל צאמ"ה
למען

למען התעלות יקרא השכימה נקראת אמונה ואז ילך לנעה דרכו :

או יאמר עפ"י דברי הלדיק וכי ר' ריב ונעזר עשיר ז"ל ציאר אונרו כל ערום יעשה צדעה וכסיל פרום אולת דאיחא ככל דרכיך דעהו סיהיו כל ונעשו לשם שמים וז"ל כל ערום יעשה צדעה היינו אפילו העובדות מלגולם עשייה כאכילה ושחיה ונשגל ושאר דברים ונעשיות הגשמיים הוא הכל צדעה לייחד קיב"ה ושכינתה וכוסיל ופריס אולת פי' אפילו הפרישות שלו כגון התעבתיים ונקוויות ובלגול שלג ושאר פרישות שלו הכל אולת שעושה צדעושות עכ"ל וכל ונעשה התורה ויסודותי חלוי הכל באמוני הוא אונרו כי ישר דבר ד' ישר הוא כל התורה היינו ההר"ב ונולת וכל ונעשהו באמוני הוא יסוד כולי כי צא הצקוק העצודין על אחת ולדיק באמונתו יחיה והאונת הוא כי לפעמים אדם אינו רולה לקיטת אחריו או שאר גלות צדדי מלא יצוצו וננוטו זה צא ונלך קמני אמוני שאין לו צעחון אבל יי שיש לו צעחון ואמוני יאונן שיכול צד ד' למלאו חסרותו מלי הכל ונעשה הנולות חלוי ציבוד האמונה וזה ידויק באמוני כל ונעשיהו ונעשיהו דייקא וע"ד שציאר הרצ הלדיק וכי **ויסא** ז"ל אונרו וכי תאמרו וזה נאכל וליתי לכם ירכתי ונחנה הארץ פריה ואכלתם לקוצה ותשצו נעה כי ותחלת הצריחה היא שהשפע יורד חמוד להחיות כל חי ולא האדם הוא נעל שכל זך יצנזה וישצו נעה ולא ידאג כלל על פרנסתו כי צודאי השפע יורד חמוד בלי הפסק רגע כנומרי וזך צזה שהאדם טפל ונוודריגו והוא ונקמני אונת ונתחיל לראוב על פרנסתו צזה כסחמים לימרי השפע עד שצרוצ המטרלותו צתורה וצתפלה פוחה לו הש"י הליטור וחדש כי הליטור שנוכצו נקבר ונחנות קוען אמונתו ולריך הש"י לפתוח ללוות על פתיחה הליטור וחדש ז"ל וכי תאמרו וזה נאכל או תיכף צהנכס דאגה זה בצצכס ותהיו ונקמני אונתה צמרונו צזה שיוסחס ליכור השפע עד שאהיה לריך ללוות וחדש על ירדה השפע חמו וליתתי אח צרכתי היינו ליווי וחדש על הצרכה ולא כן אס חסי צעלי שכל זך ותאמרו ונחנה הארץ יצולה היינו הארץ העליונה דרכה ליתן צולה חמוד חמו ונחנה לשון הוה ונתחלת הצריחה היא צרוי על ככה וזו ותשצו לנעה צלי דאגה כלל כי אין השפע תפק ע"ד אונרו ז"ל העל אינו כפקק לעולם עכ"ל הדין דצריכו דאס האדם עוצד ד' צצ' יגרים אין לו טען ולא וקערג ויכול לפעול צתורו ותפלתו לזכך ולהחיר אונות עליונים סנקראים צענת יוני הצנין כמדוע וז"ל וכי יטאר חצ וניצו ונלה יעבר נדרשה צשו"ח חחת הי"ד ופתח חחה העי"ת וקגול חחת הש"י והיא לשון פועל יולא כלומר שיפסק חצ היינו סיהא ונעטר אח חצ הוא הילה"ר ונצו פי' ונקעריגו פי' שיעשה גם ונהילה"ר יליגו ונעטח עטור וזו כביצוא ונדריגה זו וספר לו צענת יונים פי' שיוכל לזכך ולהחיר צענה יוני הצנין לגרום למעלה הארה גדולה על ד' צכל

העולמות כי המדות הקדושים נקראים ימים כמדוע וחוסק צפוק יום ליום יציע אונרו וצפוק והיה צענת ימים חחה אנו ונלה וספר ונלשון השמים וספרים כבוד אל שדרשו צוהר הקדוש שהוא לשון ספיר וזוהר והארת לז"ל לעתהו וגו' פי' כי ישעול הלדיק השלם לעתהו היינו צציל עתהו כמד' ילחס לכס צצילכס וגמר אונרו וכצק צגדיו פי' יכ' ויעטר עלונו גם צצברים הגשמיים והחילוכות נוכחה צסם צגדים כי הוא ונלזו חילוכי וגע' אונרו ורחץ צצרו היינו הגוף כי הנשמה נקרא אדם והגוף נקרא צצר אדם וזוהר ורחץ צצרו צמים היינו גופו ויוככו צמים כושמעה צערתות וצצילות כראוי או צניי היינו התורה וזו וטהרו הכחצו וצצרו צצודאי יהיה עטור כי הצא לעטר וכי ועטור יהיה להיות נקרא ונלך ד' לצאות ולא ילעךך לקיגופים ותענית הנוצרים כוחו של אדם וצתהמדת התורה לא ילעךך לכל זה כי הוא צצה חצורו למועצ עד שיהא נעשה שחי כליותיו כשחי ועימות חכמה וילמוד דרכי התורה צו צעלמו ועיניה וציה ע"ד ששנעתי צסם הרצ הלדיק וכי ר' **ואב** מצאחיז כ"י ציאר אונרו והיתה עונו וקרא צו כל יוני חיו וגו' יליד החחיל לשון נקיצה והיתה וגו' וקיים צלשון זכר וקרא צו וגו' דה"פ דיכתוב לו צגופו ספר תורה וזו יקרא צו פי' צגופו וצעלמו סיהא נעשה לו צ' כליותיו כשחי ועימות חכמה עכ"ל ולהסציר הענין אפ"ל ע"ד שאמר הרצ הלדיק וכי ר' **מיכל** ז"ל לא כיתנה תורה לישראל אלא נפטי שהם עזים כי הטצע הנשונה לחחות המלות כטצע הגוף להנחה בשניות וכי (ועפ"י) ציאר הרצ הלדיק וצדריטשיצ ז"ל מאמר רצ יוסף חי לזו האי יונא דקא גרים כונה יוסף איכא צצוקא דהיא דרך ענוות וכי ודצרטו וזה צני"ח] וצזה יצן מה שאמר הרצ הלדיק וכי ר' **אברהם** סאליסקיר ז"ל ונרגלח צפומיה לומר יהא רעווא שאזכה כונה שמים קודם פטירתי שלא חלמוד צסוס ספר חה הוא וננמתי וספלי חמוד עכ"ל הכוונה ע"ד וקרא צו כל יוני חיו צו דייקא וסילמוד וננוטו ונעלמו סיהיה טצעים לו צ' כליותיו חכמה סוב רחיתי צרוצין הקדוש ז"ל סכתצ וסיה עונו התורה הזאת וקרא צו צספר וע"ד האונת היתה עונו התורה הנצרכה עלונו חהיה עונו ע"ד וד' כחן חכמה לשלמה ואונרו וישצו שלמה על כסא ד' לנלך וגו' עכ"ל הרנצין ז"ל כראה רומז למה סכתצתי :

או יאמר וספר לו צענת ימים וגו' קחי על הקצ"ה כי מדע מ"ש רז"ל שצז מלהצה דדומיתו נעשו לו זכיות נולח דצא לעוה"צ צמים חנוניות וצכל יוניו שאינו חקר לו כלום דאפילו סיונים שפעל צהס העצירות נעשו לו זכיות ונשא"ב אס אינו סצז מלהצה אז זדומת נעשו לו כשגגות נולח דעכ"פ יהיה יוניו חסירים היינו כל היונים שפעל צהס עצירות שאינם נעשים לו זכיות רק כשגגות ועיקר רחומי וחסנוגי ושיעשוני של הש"י ית"ש ויתעלה להיות האדם נכנס לעוה"צ צכל יוניו וע"ד שדצרטו צפ' חיי טרה צפוק

צפוק יודע די יוני חנוניס וכחלמס לעולם תסיה ולויצי
 די ביקר כרים יודע וולטון וודע לאשה ומוו כי ידעתי
 לונען אשר ילדה את בני וגו' שהיא לשון חיבה היינו שאהב
 די הלדיקים שבאים לעולם העליון זיוני חנוניס ושאכ
 הרשעים שסם ביקר כרים ולבס בריח כאלס ואינס זכרים
 יום הניחה ע"ד שזיאר הרב הלדיק וכי ר' **אדרן**
 קליוואמר ז"ל אוונרו כי אין צנות זכרך בשאל וי
 יודע לך היינו לונר שהרשעים רואים צעייכס וונס צחוס
 דרך הניחה ואעפ"כ אינס ונחעוררים עי"ז לביב צחצובה
 ונכ"ס וק"ו בשאל וי יודה לך פי" ע"י זכרון הגיהנס שאינס
 רואים צעייכס ונכ"ס עי"ז לא יתעוררו לשב ווי הוא
 הרשע עי"ז יודה ויודה על חטאיו לכן קלה נא כי השאר
 מצעיקס ונעכב עכ"ל ועל הרשעים כאמר הו משכמי צצוק
 סכר ירדפו וגו' וסם הרשעים באים בקלרות ימים שחסיים
 וסם כל הימים שפעלו סם העצירות הגס טילחק יאמר
 סנגויח עליהס פלגא עלי ופלגא עליך וכי אין סברא לונר
 סהקצ"ה יומר להס ונה שחקר ונשחיתיהס כי כל האומר סקצ"ה
 וותרן יותרן ונעויה כאוונרס ז"ל :

והשתא

דאחא לידן כינא בשס הרב הלדיק וכי
 ר' **יוסיא** ז"ל כל האומר סקצ"ה וותרן
 יותרו ונעויה פי" כל האומר סיהא סקצ"ה וותרן נכדו אז
 יותרו ונעויה כלונר יותר חיו והיינו טיפקיר עלמו ויעקור
 נפשו וחיוו על קידוש סונו יתצדק עכ"ל ויט ליתן סבלין
 לזה כי אמירה רעויה היא כו"ס צוהר סקדוס די אור
 לשון צערפל ועוד ונה תאמר נפסך ואעפ"כ וכי עכ"ל
 ח"א כל האומר היינו ווי שרליט ורעויה נפשו סהקצ"ה יותר
 ליה אז יותר חיו על קידוש סונו יתצדק ונחזיר לדברי
 רק סכלפי טרלה ודת הדין להיות נחוס סננס חיו לענין
 זה ויעיל נענח יחק שלח לנחותס חיו לכלל חלל ויעו יקורי
 גיהנס יסי לריכיס עד סיהו נסלס ימיהס חסיים ונשאכ
 הלדיקים לא יחסרו ימיהס וצאים לעוה"צ צוילאו בכל
 ימיהס ועליהס כאמר סובה ישראל עד די אלהיך וגו'
 וסנעתי ונ"ה וכי ר' **צבי מענדיל** כ"י ע"ד אלהינו
 ואלהי אבותינו שלדיך סיהא ונסיג ונעלמו רוננות האלהים
 ונלבר ונה שונסיג ונלר קבלת אבותיו ע"ד חכמי די צדק
 כלל אלהיך צדק פרע וסו צח"י קוד אחוריים עדי"ו
 כסטיי בני אדם נפגסו יחד ומתנים שלום זה לזה ככהב
 וסאין לבס ונקורצ זה לזה סבי זה נקרא צח"י פנים צפנים
 ואין זה כ"א צח"י אחוריים וכי ח"א סובה ישראל עד
 די אלהיך היינו סיהא לך קציעות לבב ונלר סגנתך צעלונך
 ונלבר קבלת אבות וסו אלהיך :

או יאמר

כי חילוף של סם אלהים צנוני ע"ד
 וסו ע"ד צנוני צדי עדי עד צקוד
 ססם אכ"דע"ס ונה קוד צח"י הונתקו הדינים

ח"א סובה ישראל עד די אלהיך צח"י עד ונסם אלהים צקוד
 הונתקו וכי עכ"ל ח"ל סוהר סקדוס פי ויחי אינן יונין
 דביב כד איתצרי כהיה וונח דנפיק לעלמא כוליה קיימין
 בקיונייהו ואלין ועאסקן צעלונא כחסין וזדהרון לבב
 כל יונח ויונח צלחודויה וכד צ"כ עמיד כהוא יונח חנא
 קויה ונאריה סהוא יונח סליק צביסופא וסספיד סהדוסא
 וקאים צלחודויה לבר וכי עד צ"כ עמיד ונייה ססובה זכ
 סז סהוא יונח לחתיה וכי ולא להו לב"כ צוה לחלל
 כהוא עלמא כדין ווי ליה ווי לכפסיה דדייטין ליה צביס
 על אינן יונין יונין על יונין על חד חרין וכי זכאין אינן
 לדיקייח דיונייהו זכאין וססתארי לעלמא דחתי זכאין וכי
 ונעוירי דונחעטין סו חכין וססוהא כחל דנגיד ונפיק
 לגמחא דעדן וכי עכ"ל סקדוס ח"א וכי יערה סז ונז
 סיהא ונערה ליהלס"ר ויכניעו ויעשה אותי עטור ואז וספר
 לו סקצ"ה סצעת ימים לטרתו הינו סיקפור ויונה לו
 סקצ"ה כל סנים סחי כאילו סו כולס צערה כי זדויות
 נעשו לו כזיווח :

ונקט

סצעת יוני דיוני סנתיס צסם סצעים ססס וגו'
 ח"ל סוהר סקדוס פי ויקרא י"ד צפוק נס
 כי סחטא וגו' אמר ר"ס סהיה דנח דנפיק ונסיח כביב נעיה
 קויה קצ"ה וצעמח דדייטין ונחערין צעלנוי אסגח קצ"ה
 כהוא דנח וסזיב עלמא ונכ"כ כתיב וכן סנונת ימים יוני
 צסר ערלחו וכי וכתיב וסם צצבורות סנוניס סנה וסול
 נחד ונחקל סלקא וכי עכ"ל ויוס לבסס יוס לבסס יסח סה
 לטרתו צצבי טרתו ונמר אונר וכסג נגדיו קחי סכל ע
 סקצ"ה סילביס לו לצוין ונאיין יונין וסלוקא דרבנן סייב
 לעמוד צחלר ונלך פכיוה צביע זין סאר סלדיקים ונח
 אונרו ורנן צסרו צוים חיים היינו צחל דנגיד ונפיק לגמח
 דעדן ואז וערה כצוהר סכ"ל ונמר אונרו וציוס סנוני
 יקח לו סחי חרים וגו' דידוע סוה דתירס סצכתב נקח
 תירס וסויה סצע"ס נקרא סור כו"ס צוהר סקדוס ויקח
 די צספרח דאגרתח אונר קול סוהר כסנע צח"ליט וז
 סורה סצע"ס דתורה סצכתב נקרא סורה ססס וסויה
 סצע"ס נקרא סור וכי עכ"ל ויצן עפי" ונה סכחב סס
 צוה"ק דף ס' אס עולה קרבנו וגו' ר"ח סתח כי לא ונחצו
 ונחצו סוכס וגו' ונחצו כתיב חקר צלח ו' ס"ח ונחצו
 דקוצ"ה סוה עילאה ויסח דכולהו וכי ונחסו ונחצו ונחצו
 סורה סצכתב וסויה סצע"ס וגו' עכ"ל סויה וידוע דג"ס
 כח"צ נחצות כחד לז"א וציוס סנוני יקח לו סחי חרים
 וסדבר עתק וכבוד אלהים סתח דבר :

או יאמר

עפ"י ונה דנסיי כחצו סחריי ז"ל סהענקוס
 לעיל חבל וי סתורתו אונותו וידוע דנח
 וירחא די זחח סח חקנתו לא יחליס ולא יתצטל וליונרו
 כי נכח סעיני ונחליס לבו ונצלבל וסוה צאופן שלח יוכל
 לעיין סיעצ פסטי ענוק אך יוס אחד צצוב כ"י לעת ער
 קודס

ידאג לאמור איך אסבף עלמני צוה שלח הורגלתי עד הכה
 או איך אובל לעמוד צפני היטה"ר שהוא דונה להר אלה
 יבנה בהקצ"ה וכדע שהקצ"ה איקרי וי"ס חיים כו"ס
 צוהר הקדוש (פ' ויקרא י"ג) ויהי ונדיל בין וי"ס לני"ס
 בין קצ"ה דאיקרי צהר וי"ס חיים ובין ע"ז דאיקרי צרות
 כצ"ה דאי"ס וי"ס קרוים וי"ס עכורים וכו' עכ"ל והוא
 חומר ורחץ צטרו צו"ס חיים י"ז שיצטח בקצ"ה סקרא
 וי"ס חיים ורחץ לטון צטחון כו"ו עטה צד' ועטה עוז (תהלים
 ל"ז) ונחמנוי"ן רחץ צמינריה ד' וגו' ולא וטור הי"ו
 הקצ"ה וק"י"ע לו לטור עלמו מהילכה"ר וי"ס ונענח טהור
 והכחיז הזה מודיע משפט החקד אשר עושה ד' עם
 צרותיו כי לולא ד' שהיה צעחו היה נופל ציד הילכה"ר
 ח"ו כאונס ז"ל לפה רשע ללדיק ונצקס להנחיתו וד' לא
 ינצחו צידו (קידושין פ"א סוכה פ"ה) וצוה יל"פ וי יתן
 טהור ונענח לא אחד צמויה וכו' לא אחד הי"ו הקצ"ה
 עשה זאת שנקייע לבעל חסונה לעשות מילה"ר יל"ע
 ונענח טהור ועד"ז יקד הפייע לטעם טהורים לטור
 טוה"ס צאוור קדוש ציולר פרטה פרה והנן . והרצ הלדיק
 וכו' ד' **אחר** קליוואכיר ז"ל ציאר עד"ז לטעם עהורים
 פ' סיפלו לפעמים מודריגתם וזהו ירידה ללודך
 עליה כדי לטהר טוה"ס ויעלו עונה נשונה הרשעים להחזיקן
 למועב וזהו צאוור קדוש . הקדוש הוא הקצ"ה הגורן כן
 עכ"ל :

אחרי

וגורל אחד לעזאל כתב צעה"ע ז"ל וגורל צ' הכא ואידך
 וגורל לצו"י"ט דהיי"ט הונן שכלאר צו וי"ז צעי"ו
 והפיל גורלות על ישראל ואונר הקצ"ה איכנו שיה לך כצר
 הפלתי גורלות ונפל הצלי צישראל וכל העכו"ם וזה שכתב
 גורל אחד לך וגורל אחד לעזאל שוכפר עוונתם של
 ישראל דכתיב וכשא עוונתם הם הוא וכפר עכ"ל ויהכן
 לרנזו טעם השעיר בגין לאתפרשא האי - ונקטרגא ש"ל
 לצו ולהפיל גורלות על ישראל ח"ו . וצוה השעיר כהם
 פיהו ואתהפיך לנצר אפוערופסא עלייהו ולא יחצע חוביהון
 קמי ונלכא צקוד אס רעצ שונאיך וגו' ח"א וגורל לצו"י"ט
 אס ילא הקטרוג ח"ו אז עלה לזה וגורל אחד לעזאל ובהוא
 דוחכא אתהדיחא ואתפריש ונענח קדישא ואתהפיך סגוריא
 ללוד זכוח על ישראל שהם עוצים וכפרים ורואים לחן
 ולחמד ולרחמים :

שבת

שבתון היא לכם וגוור ככאן כתיב היא צו"ד
 ובפרטה אמור כתיב שבת שבתון הוא לכם צו"י"ט
 כי ככאן איירי צסוף היום צעת הנעילה כאמור כי ציום
 הזה יכפר עליכם וגו' וכפרה הוא צסוף יננח ולא הוא
 כוונך אליה כי היא כצר עלתה צקוד ד' הוא האלהים
 ובפרטה אמור ונדבר בהחלה הערצ כאמור ועניתם את
 נפשוהיכם צהשעה לחודש שרק היא התחילה לעלות ולא

צאונה היא כוונכת אליו ותמיד וזכיר העיקר והטפל ככל
 ע"ד אונרס ז"ל צוה"ק (צח) צאחר דאשכחכו דבר וקרא
 לית שזחא וכו' ובפרטה חוקת צוה"ק ח"ל צפסקו ונעט
 צארה שלח כללח דבר וקרא וצאחר דאשכחכו דבר אפ"ל
 ונח טקרא . דבר קריין לכולא וכו' :

כמעשה

ארץ ומל"ס אשר ישבתם בה לא תעשו וגו' את
 נשפטני תעשו ואת חוקתי תשמעו וגו'
 ושמרתם את חוקותי ואת נשפטני אשר יעשה אוחס האדם
 וחי בהם אבי ד' וגו' לא תקרצו לגלות ערוה וגו' יל"ד ככל
 הדברים כי אמור ושמרתם את חוקותי וגו' הוא עלמו
 אמור וקודם צמווך את נשפטני תעשו ואת חוקותי תשמעו
 וגו' ורז"ל דרשו (יונח פ' צ' שעירים) ת"ר את נשפטני
 תעשו דברים שאלמלא לא נכתבו דין הוא שיכתבו אל
 עכו"ם וגו' וש"ד וגזל וצרכה השם . ואת חוקותי תשמעו
 דברים שהסטן ועכו"ם נשיצין עליהם ואלו הן אכילת חזיר
 ולבישת שעתו וחליבת יבנה וטהרת וולדע ושעיר הנשחלה
 ופרה אדונה וכונח האונר ונעשה תהו הן ת"ל אבי ז'
 הקקתים אין לך רשות להרהר בהם עכ"ל ויל"ד ככ"ל ליה
 לי צ' פעמים עוד יל"ד אמור וחי בהם עוד יל"ד חן
 הכוונה כוונכת צאוור וחי בהם וכוונך ליה לא תקרצו
 לגלות ערוה וגו' אונס יתצאר עפ"י דצריהם ז"ל צתי"כ צ'
 אס צחוקתי תלכו ואת מלוהו תשמעו וגו' רז"ל אס צחוקתי
 תלכו יכול זה קיום הנולדת כשהוא אמור ואת נולתי תשמעו
 הרי קיום הנולדת אמור האונה אבי וקיים אס צחוקתי תלכו
 שח"י ענ"י צתורה וכו' עכ"ל וכפי זה נכתובן ככל הדבר
 אמור את נשפטני תעשו ואת חוקתי תשמעו וגו' ואם הכתוב
 הזה מייירי וקיים הנולדת הא ויה ת"ל שצו ושמרתם את חוק
 וגו' אס אי"ט ענין לקיום הנולדת הנה ענין ללימוד תורה
 וכן דרשו רז"ל צפסקו ועשיהם ושמרתם צפרכת ולהחזיק
 ושמרתם זה נשנה כו' עכ"ל ונהה אמור ושמרתם את
 הנולדת כי צעלם היום הזה וגו' פ' עפ"י דצריהם ז"ל
 (פסחים ו') שאלין דורשין צה"ל פסח לי יום קודם פסח
 ואמור ז"ל ושמרתם זה נשנה והוא אמור ושמרתם את
 הנולדת היינו נשנה שחלנודו הלכות מולדת כוכין גיונתי של
 חיצה כי היינו לנ"ד יום קודם הפסח ונ"י איכא עי"ד
 דלא רנניחא צאורייתא הדרן לדצרינו אמור ושמרתם את
 חוקותי הנה ענין ללימוד תורה וזה הוא העלה היעונה
 אשר נחנה לו תורתנו הקדושה לגדור עלמו ונגדר תלמות
 חקק הערוי הוא הפעול' היתר ככונה הוא ללימוד תורה
 וכיון שהוא צגדר שיעסקו צתורת ד' יונס ולילה אין לו פלא
 עוד לחסוב ונחשבות אחרת ולראות צראיות העין להרגשת
 הנשמויות וכיון שהוא מושלל ונשכני דברים אלו היינו
 שיטנו צנרחק הרגש ראות העין ונרחק צחינת החושן
 אז כרכב צו הנונה לצל יתלהט אחר צולמוס העריות והוא
 קוד אמור ולא תמורו אחרי לצבכם ואחרי עיטכם ה
 הראות צעינים וגם נחשבות הלצ והחינווד הן הן הן
 קירקורי עצירה כאונרס ז"ל ונ"כ הרנז"ס ז"ל סוף הלכות
 ציאה